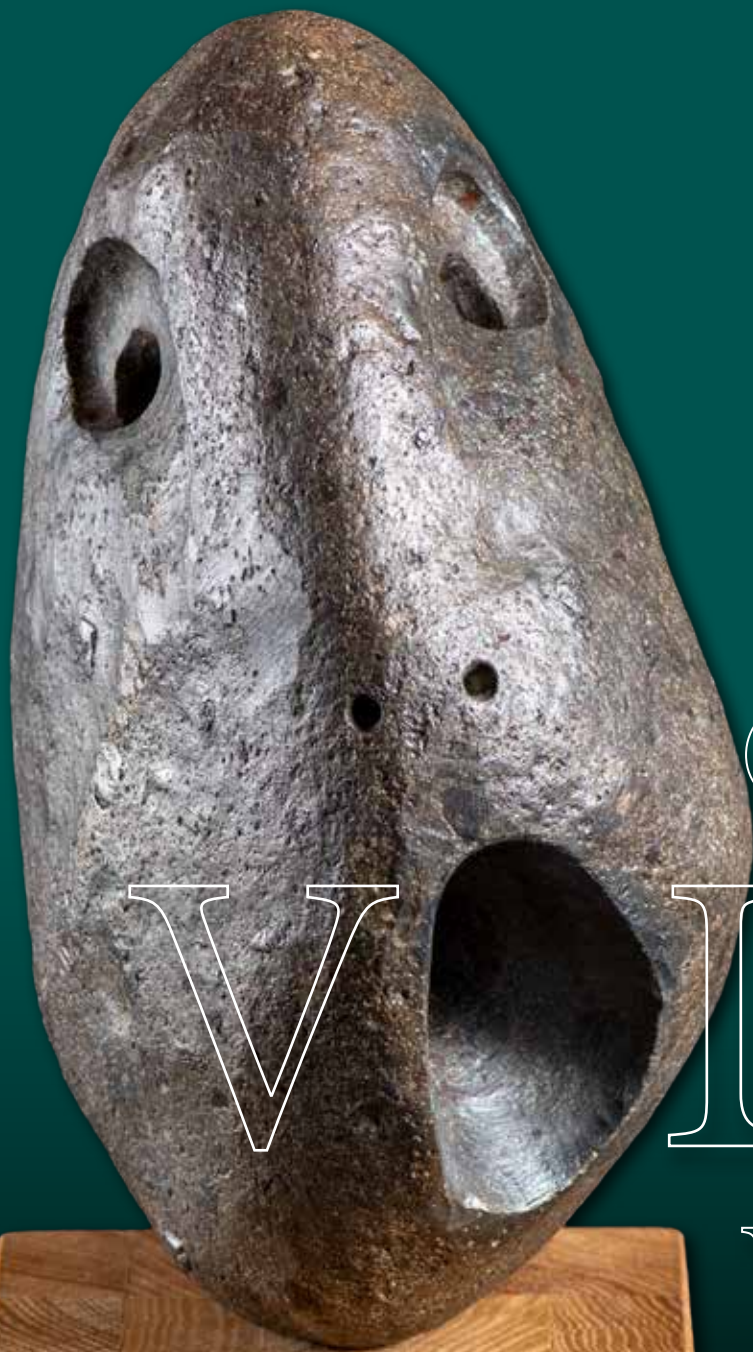

DRUŠTVO LIKOVNIH
USTVARJALCEV
**V KAMNU
SKULPTE**

ODSEV V DE

V KAMNU

ODSEV VODE V KAMNU

Letošnja pregledna skupinska razstava članov društva Skulpte se po vsebini dotika izjemno občutljive in na slehernem koraku občutene ekološke tematike, saj nam, če se tega perečega problema ne bomo lotili dovolj resno in korenito, grozijo posledice neslutelih razmer. Skrajno neodgovorno se zadolžujemo pri materi Naravi, ki je naše nespametno početje doslej potrpežljivo prenašala, sedaj pa nas s trajnimi podnebnimi spremembami resno opozarja, da nam ne bo, če dolga ne vrnemo, več priza našala. Še zlasti, če bomo uničili najdragocenejši vir življenja – pitno vodo. Vse, kar je na našem čudovitem planetu živega, je odvisno od čistih, nezastrupljenih vodnih virov, ki jih z neznosno malomarnostjo usodno uničujemo. Ko bomo prestopili Rubikon, poti nazaj ne bo več. Ali se bomo šele takrat zavedli, da žagamo vejo, na kateri sedimo? Skrajno nedopustno je razmišljanje,

da smo planet podedovali od naših prednikov, ko pa je neizpodbitna resnica, da smo si ga izposodili od zanamcev. Za usodo planeta smo v polni meri odgovorni sami. Narava nam nastavlja ogledalo in to, kar v njem odseva, nam ne more biti všeč, pa če smo si to pripravljeno priznati ali ne.

Prav gotovo so tudi pandemične razmere na svoj način zaznamovale pričujočo društveno razstavo Skulpte, da je njena vsebina takšna kot je in da na svojevrsten način prekaša vse njihove dosedanje kiparske dejavnosti. Priprava na letošnjo predstavitev ustvarjalnih prizadevanj je potekala z namenom, da člani društva na kulturno umetniški način opozarjajo na krhkost ekološkega ravnotežja in nas vzpodbujajo pri njegovem ohranjanju.

Avtorji, predstavljeni s svojimi deli na skupinski razstavi, so, kot že sam naslov poudarja, dosledno zvesti kamnu, temu plemenitemu trdemu gradivu, ki zahteva skrbno in dolgotrajno obdelavo. Skulpture klešejo iz različnih vrst kamna, najpogosteje pa pri svojem delu uporabljajo dolenski apnenec z vmesno stopnjo trdote (med magmatskim granitom, tonalitom in porfirjem ter mehkejšim alabastrom in peščencem), tu in tam pa je kakšno njihovo delo izklesano tudi iz kristaliziranega apnenca, ki ga poznamo kot marmor. Po pomenu in namenu se člani društva Skulpte, ko niso angažirani pri večjih skupinskih projektih, odločajo za izdelavo malih kamnitih skulptur zasebnega, intimnega značaja.

Po razsežnosti izbirajo med dvema temeljnima kiparskima oblikama: prosto stoječo oblo plastiko in reliefom, ki je

vezan na ploskev. Izbira načina uporabe je odvisna od avtorjeve zamisli kako želi gledalcu posredovati svojo likovno sporočilnost. Obla skulptura nam nudi ogled z vseh strani, medtem ko nam relief omogoča le čelni, frontalni pogled. Kiparstvo kot specifičen način likovnega izražanja s prostornino in obliko čutimo in doživljamo ne le s pogledom, temveč tudi z dotikom, za razliko od risbe, grafike in slikarstva, kjer je tretja razsežnost le navidezna. Za uspešno ustvarjanje v kamnu kiparji uporabljajo posebna orodja. Naučili so se različnih tehnik klesanja in pravilno uporabo ustreznega orodja, narejenega iz kaljenega jekla ali trših kovin različnih oblik za različne stopnje obdelave kamna, od lesketajoče se kamnite površine z najmanjšimi podrobnostmi do grobe, rustikalne sledi orodja kot svojevrstnega načina kiparskega izražanja. Pod skrbnim vodstvom klesarskega mojstra

Francija Kocjana so spoznali zgradbo kamna in njegove lastnosti, njegovo žilavost in trdnost, pa tudi krhkost in lomljivost. Ko so dosegli presenetljivo raven poznavanja kamna in poleg klasičnih načinov tudi sodobne tehnološke metode obdelave, so se lahko brez večjih težav suvereno lotili izdelave skulptur, namenjenih javni predstavitvi. Tako kot to počno že od samega začetka, se spopada s kamnom lotijo skrbno in pretehtano, pri tem pa dosledno upoštevajo oblikovno in sporočilno plat kiparsko likovne govorice, o čemer nas brez dvoma prepriča smiseln izbor razstavljenih skulptur.

Jožef Matijević

Zrcalo neba

SKENDER
BAJROVIĆ

Skender Bajrović v svojem likovno pedagoškem poklicu znova in znova pogloblja pristno družbeno angažiranost, pravzaprav je v njegovi zavesti to že vseskozi prisotno. Gre za odločno zavzemanje, ki se v zadnjem času v njegovem ustvarjalnem delu odraža kot skrb za ohranitev naravne in kulturne dediščine.

Kot svoj prispevek za sodelovanje na društveni razstavi je avtor izklesal plitvo, abstraktni posodi podobno skulpturo, obdelano do visokega sijaja. Kot surovino je izbral šentruperski apnenec temne barve. Njegov minimalizem je

tudi tokrat zadel v polno. Enostavna, a vendar izredno učinkovita zamisel, ki v celoti odraža avtorjev ustvarjalni značaj, ponuja v končni izvedbi različne asociacije in pomenske vsebine, sam pa je delo poimenoval **Zrcalo neba**. Plitka asimetrična posoda, napolnjena z vodo, simbolizira nebeško ogledalo, ki kljub svoji neznatnosti v odsevu pooseblja neskončno globino vesolja. Sama struktura izbranega kamna je zaznamovana s prepletom svetlih žil in kapilar, ki bi lahko v simbolnem smislu predstavljale ožilje našega planeta, po katerem se pretaka njegova in naša življenjska tekočina – voda.

apnenec, Šentrupert; 21 x 52 x 35 cm

Letnik 1955, Črna gora, prof. likovne umetnosti, upokojenec, živi v Ljubljani. Svoja slikarska dela je predstavljal na 38 samostojnih razstavah doma in po svetu. Je član slovenskega Društva likovnih pedagogov, Triglavske likovne galerije, Društva likovnih umetnikov Avstrije in Društva likovnih ustvarjalcev v kamnu Skulpte.

Fontana ljubezni in želja

Ivo
FERKOLJ

Dejstvo je, da kiparstvu in ukvarjanju z ustvarjalnim klesanjem, brušenjem in poliranjem, ki zahteva velik fizični napor, ne posvečamo pretirane pozornosti, ko pa se tega loti ustvarjalec, ki je že dober presegel svojih devetdeset let, pa nas to vsekakor osupne in nepopisno navduši. Visoka starost za Iva Ferkolja ni ovira, ko se loti obdelave kamna, saj ga z zavidanja vredno vitalnostjo suvereno obvladuje. Ivo Ferkolj je kipar, ki se zna enakovredno in suvereno izražati tako v lesu kot v kamnu, njegova dela pa zrcalijo pošten pripovedni slog čiste naive, ki se ji je povsem prilagodil.

Že vrsto let se ukvarja s kiparsko ustvarjalnostjo, vendar je to do nedavnega počel izključno v lesu, ko je spoznal kamen in njegove plemenite lastnosti, pa se je

tudi odnos do kiparskega ustvarjanja zanj bistveno spremenil.

Za razstavni eksponat je izbral delo *Fontana ljubezni in želja*, izklesano iz carrarskega marmorja. Skulptura v slogu naivnega kiparstva ponuja gledalcu brezčasno ljubezensko zgodbo, ki se dogaja na robu vodnjaka, fontane s čipkasto okrašenim zunanjim obodom. Sam motiv glede na tematiko društvene razstave se morda zdi post ekološki v optimističnem smislu, saj obeta raj na zemlji. Vsekakor za spremembo spodbudna in ne zastrašujoča ponudba. Tokrat korenček in ne palica, kar pomeni, da če se bomo pravočasno odzvali, bomo rešili planet in povrnili izgubljeni raj.

marmor, Carrara; 51 x 35 x 20 cm

Letnik 1927, Dolenje Kronovo, dolgoletni finančni direktor Industrije motornih vozil Novo mesto. Kot upokojenec je ustvaril obsežen kiparski opus v lesu, zadnja leta pa tudi v kamnu. Deluje v okviru društva Skulpte, večina del je na ogled v njegovi zasebni galeriji v Ljubljani.

Dekle je po vodo šlo ...

RADO
ČEPIČ

S prizadevnim delom in svojo nadarjenostjo se je na področju ustvarjanja v kamnu več kot dokazal, ko je svojo klesarsko spretnost ponovno postavil na izjemno visoko raven. Pred sleherno izvedbo ustrezne zamisli upošteva visoke tehnične in vsebinske standarde, saj je prepričan, da sta to osnovni prvini za uresničevanje kakovostnih kiparskih stvaritev.

Kiparjeva izvedba motivne razstavnice usmeritve vsebuje več realističnega pridih kot simbolike, kot je to opazno pri ostalih ustvarjalcih. *Dekle je po vodo šlo*

poje narodna pesem, verz pa je kipar uporabil za poimenovanje svoje skoraj celopostavne skulpture mladenke, ki v škafu na glavi nosi vodo. Njegova sporočilnost je zmerno optimistična, če sledimo narodni pesmi ki pravi, da je dekle šlo na visoke planine, kjer so še zaloge vode, s katerimi pa moramo razpolagati varčno in smotrno. Čeprav gre za ljubiteljskega kiparja, je Rado Čepič svoje delo poklicno opravil. Marmor z otoka Brača je v popolnosti zaživel v podobi mladega dekleta, ki ponazarja nekoč tradicionalno oskrbo z vodo.

apnenec, Brač; 98 X 29 X 25 cm

Letnik 1944, upokojenec iz Mednega. Strast upodabljanja v kamnu se je prebudila z vključitvijo v Društvo ljubiteljev slovenskega naravnega kamna ob mentorstvu mojstra Predaliča. Znanje je izpopolnjeval na kiparskih delavnicah pri kamnoseku in restavratorju Francu Kocjanu.

Sporočila prodnikov

ANDREJ
HUDOKLIN

Če so mu prvi koraki pri obdelavi kamna pomenili razvedrilo in sprostitev, mu to, kljub temu, da je že zdavnaj presegel ljubiteljske ambicije, pomenijo tudi danes.

Avtor je inovativen in razgledan ustvarjalec, ki pridobljene izkušnje in nova spoznanja preudarno, premišljeno, včasih tudi duhovito in humorno uvršča v svoje ustvarjalno delo.

Za tokratno udeležbo na društveni razstavi je avtor posegel po materialu, ki ga je zanj naključno izbrusila narava. Gre za savske prodovce, prodnike,

razmeroma masivne kamne, ki jih je avtor z bolj ali manj poglobljeno intervencijo oživel in jim dal moč pripovednosti. Ni potreboval veliko dela, da jih je spremenil v pravljlična bitja, ki lahko gledalcu pripovedujejo več sto milijonov let stare zgodbe, bolj presenetljivo je avtorjevo domiselno kiparsko razmišljanje in končna uresničitev zamisli. In seveda srečni trenutki od prvega vidnega stika s kamni preko fizične obdelave do končne rešitve. Za kaj takega pa so potrebni znanje, nadarjenost in kanček otroške zvedavosti in igrivosti.

prodniki, Sava Krško; 50 x 60 x 40 cm

Letnik 1959, Dolenjske Toplice, diplomirani biolog, zaposlen na Zavodu RS za varstvo narave OE Novo mesto. S kiparstvom se ljubiteljsko ukvarja od leta 2014, je samouk. Deluje v okviru društva Skulpte in sodeluje na društvenih razstavah.

Če ... !

STANE JAKOPIN

Stane Jakopin je kipar širokih pogledov, ki se ne ustraši izzivov, saj jih zna uspešno obvladovati s svojim trdnim kiparskim znanjem in številnimi izkušnjami. Njegovemu ustvarjalnemu procesu sledimo kot uspešnemu nizu, ki odraža tehnično znanje in vsebinsko bogat nabor motivov. Kiparstvo je tesno povezano z risbo, to pa je voda na avtorjev mlin, saj je Stane Jakopin odličen risar z vsestransko prostorsko koncepcijo. Tu in tam se zgodi, da zaide iz realističnega snovanja na rob abstraktnega modernizma, vendar ne prestopi kritične meje. Ostaja na pozicijah estetskega realizma, ki ohranja klasično vrednotenje trodimenzionalnega upodabljanja.

Izviren kiparski diptih izraža strah in dvom; kaj pa, če ... (if). Avtor je pred gledalce postavil dva masivna lesena podstavka, ki nosita ribi izklesani iz belega dalmatinskega apnenca. Poanta dramatičnosti trenutka se gledalcu razkrije, ko spozna, da je ena riba poginila, druga pa je živahno živa. Avtorjevo opozorilo je jasno in očitno. Če ... se bomo obnašali naduto in prezirali opozorila narave, bo tudi živahna riba postala kadaver. Kiparjeva izvirna zamisel, kako potrskati na našo ekološko zavest, je v kiparsko ustvarjalnem pogledu brezhibna in močno učinkovita.

apnenec, Dalmacija; 30 x 34 x 20 cm in 45 x 39 x 20 cm

Letnik 1954, Novomeščan, inženir strojništva, upokojenec. Začetki njegovega dela s kamnom segajo v leto 2012. Je soustanovitelj Društva likovnih ustvarjalcev v kamnu Skulpte in njegov predsednik. Za motive največkrat uporablja živalski svet in ustvarja v dolenskem apnencu.

Vsaka roža rabi vodo

FRANCI
KOMLIJANEC

Enostavne rešitve se praviloma izkažejo za izjemno učinkovite, kar je avtor s klesanjem kamnitih skulptur nedvomno dokazal. Pri ustvarjanju svojih kiparskih del izhaja iz preproste forme, ki nam poenostavljena razkriva tudi notranjo razsežnost prostora. Tistega plastičnega s tremi razsežnostmi, ki ga odkrijemo z dotikom, s katerim se seznanimo takoj po rojstvu. In ko to nadgradimo z vidnim dojemanjem, se nam odpre prostor, v katerem živimo in se gibljemo.

Na letošnji pregledni razstavi se Franci Komljanec javnosti predstavlja z delom *Vsaka roža rabi vodo*. Poglobljeni relief,

za katerega je avtor uporabil dolenjski apnenec, je izklesan za gledanje iz ptičje perspektive. Položni kamniti blok je nosilec vdolbini podobnega prostora, v katerega je položen eksotičen domišljjski cvet, ki ima simbolni pomen in nič skupnega s stvarnostjo. Zunanost vdolbine je grobo klesana, notranjost pa je gladka in ponuja iluzijo z vodo napolnjenega prostora. Na cvetu, stebelu in na stebelnih listih se v izmenjavi vrstijo grobo gladke površine. Preprost motiv gledalcu omogoča, da si sam poišče pomen in namen skulpture glede na to, da je tematika razstave povezana ekološko podnebnimi spremembami in nedopustnim onesnaževanjem vode.

apnenec, Dolenjska; 7 x 30 x 20 cm

Letnik 1976, upokojenec iz Zagrada pri Škocjanu. Ustvarjanje v kamnu ga je pritegnilo po letu 2007, ko je sodeloval na več kiparskih delavnicah društva Most iz Ajdoščine pri mojstru Francu Kocjanu, zadnja leta deluje v društvu Skulpte in sodeluje na društvenih razstavah.

Črni močeril

CIRIL
POVŠE

Čeprav se morda zdi, da se Ciril Povše lažje izraža v lesu kot v kamnu, temu ni tako. Ko se je pridružil članom društva Skulpte, je zanj postal kamen, po načinu in zahtevnosti obdelave povsem enakovreden material, saj je z do sedaj izklesanimi skulpturami nedvomno dokazal, da je suveren in konkurenčen tudi v zahtevni obdelavi kamna, kar mu omogoča zelo dobro poznavanje klesarskih tehnik.

Neformalni tematski sklop je v njem prebudil zamisel, da upodobi skrivnostno in privlačno bitje črno človeško ribico, redko vrsto močerila, ki se po načinu prehrane in življenjskih navad močno razlikuje od proteusa, sorodnika iz postojnskega krasa. *Črni močeril* je miniaturni zmaj, pravi ropar, ki se na

svoj plenilski pohod odpravi ponoči, kar mu omogoča izvrsten vid. Spada med ogrožene vrste in redkim primerkom zaradi onesnaženih virov pitne vode grozi izumrtje. Kiparjeva upodobitev je resen znak za preplah, je plat zvona, ki nas vztrajno opozarja na nepopravljivo napako, če se ne prebudimo iz pasivnosti in začnemo nemudoma zavzeto ukrepati.

Za upodobitev belokranjskega posebnega je kipar izbral pisan dolenjski apnenec in močerila upodobil v globokem reliefu, ki ga gledamo iz ptičje perspektive. Čeprav ni izklesan v tehniki oble, polno postavne skulpture, pa so njegove anatomske posebnosti lepo vidne in poudarjene.

apnenec, Dolenjska; 10 x 60 x 40 cm

Letnik 1963, po poklicu ključavničar, živi v Trebnjem. Od leta 1987 se uveljavlja kot kipar samorastnik v lesu in kamnu, v zadnjem obdobju pa tudi kot slikar. Je udeleženec mednarodnih likovnih taborov samorastnikov v Trebnjem in član društva Skulpte, imel je tudi več samostojnih razstav.

Trenutek resnice – voda

JOŽICA
ŠKOF

Pri svojem kreativnem delu je avtorica okoljsko in miroljubno naravnana. S svojim ustvarjalnim delom se zaveza, da bi ta miselnost bila planetarno sprejeta, saj je v polni meri angažirana ustvarjalka, ki se povsem zaveda, da ji ne more biti vseeno, kaj se dogaja v njeni neposredni okolici, kot tudi na globalni ravni. Okoljevarstvene in podnebne problematike, ki jo narekuje vsebina letošnje skupinske razstave, se je lotila resno in preudarno in zanjo pripravila dve skulpturi. Prvo je nasloвила *S.O.S.*, skulptura gledalcu ponuja pretresljiv prizor med dve skali ukleščeno ribo, ki s široko odprtimi usti opozarja na drastično upadanje ravni kisika v vodi, zagozdenost pa ji ne dopušča, da bi odplavala in si poiskala primernejše bivališče. Avtorica trka na našo vest in opozarja, da se bliža trenutek resnice, ki ga napoveduje drastično upadanje

ribje populacije sladkovodnih in tudi morskih rib in sesalcev. Jasno in nedvoumno nam sporoča, da je njeno opozorilo še kako resno. Če hočemo preživeti, se moramo nemudoma lotiti reševanja nakopičenih težav in zavzeto ukrepati na vseh ravneh podnebnih in okoljskih področij.

Trenutek resnice – voda je navidežno idilična uprizoritev živopisnega vodomskega para, ki žal pod površino nosi grozeče opozorilo, da vodni viri izginjajo, kar je še uporabnih, pa so na udaru strupenih kemikalij in črnih odlagališč odpadkov. Brez pitne vode ni življenja in ni prihodnosti za nobeno živo vrsto, celo za viruse ne. Včasih je veljal pregovor, da se voda očisti, ko steče čez sedem kamnov. Na žalost to ne velja več. Kemično onesnaženje jo trajno poškoduje.

makedonski plavec; apnenec, Brač; kovina; 70 x 50 x 35 cm

Letnik 1948, slikarka, kiparka, oblikovalka in kulturna delavka, po poklicu ekonomistka. Likovno se je izobraževala pri prof. Savu Sovretu in prof. Djordju Petroviću. Imela je preko 80 samostojnih in skupinskih slikarskih ter oblikovalskih razstav. Je članica društva Skulpte in Trdinova nagajenka.

S.O.S.

prodnik, Soča; lehnjak, Krka Žužemberk in Kolpa Kostel; kovina; 43 x 40 x 30 cm

reverz | averz

RUDI
ŠKOF

Plat zvona

Pri svojem kreativnem delu v kamnu se Rudi Škof ne zapleta v ikonografske zgodbe in daje trenutku ekspresije popolno prednost pred pripovednimi podrobnostmi. Atribut se pojavi le, če je neobhoden pri vsebinski opredelitvi. Kljub temu, da je izrazit samouk, morda pa ravno zaradi tega, je Rudi Škof posebno domiseln, spreten in iznajdljiv pri kreiranju svojih idej, ki jih zna izvrstno in vsestransko povezati z „readymade“ materiali, s katerimi se vsakodnevno srečujemo. Njegova prednost in odlika je v tem, da zna banalnost teh odvrženih stvari povzdigniti na raven ustvarjalnih razsežnosti.

Za razstavo je izbral skulpturo, ki je povsem v skladu s tematskim sklopom in predstavlja žalosten prizor v odpadke zapletenega in ujetega morskega psa. Ta plemenita riba, ki se je v čistem morju že pred milijoni in milijoni let razvila do popolnosti, sedaj trepeta za svojo usodo. **Plat zvona**, kot je avtor poimenoval svojo skulpturo, obupano kliče in opozarja, da zvoni tudi našemu planetu. To nam avtor prepričljivo sporoča s svojo genialno preprosto kreacijo.

apnenec, Dolenjska; kovina; 57 x 40 x 95 cm

Letnik 1943, Bela krajina. Kipar samouk, ki dela v kamnu, lesu, glini in snegu. Sodeloval je na več likovnih delavnicah in kolonijah, imel več skupinskih in samostojnih razstav. Je član društva Skulpte in Trdinov nagradjenec. Že od rane mladosti mu je kamen blizu, zato se trenutno izraža v tem materialu.

LADO
VIDIC

Ptičje sanje

Lado Vidic je svoj ustvarjalni prispevek za društveno razstavo utemeljil na poštenem odnosu do okolja, v katerem živi in ustvarja. In ko ustvarja, to počne dosledno in zavzeto. Takšen je njegov značaj, takšen je njegov življenjski slog. Je izrazito nekonfliktna osebnost, ki navzven prikriva čustvene impulze, zato pa jih toliko bolj izraža v kiparsko ustvarjalnem procesu. To pomeni, da si prizadeva iz kamnite gmote izvabiti tematsko rešitev, ki je edinstvena in samo njegova. Na ta način mu uspeva uresničevati pričakovanja in zastavljene cilje. Pot se začne pri izbiri kamna in konča, ko iz njega izlušči sredico zelene upodobitve.

Nosilec kiparske kompozicije *Ptičje sanje* je čokat kamnit blok z grobo klepanimi stranicami, nekoliko bolj obdelano zgornjo površino in do sijaja izbrusenim vodomcem, ki je priletel na rob ribnika, preraščenega z lokvanji. Mali živopisni ptič in razkošna vodna rastlina v sobivanju simbolizirata pomen vode, ki kot vir življenja povezuje rastlinski in živalski svet. Idilično kamnito upodobitev je avtor izklesal za svojega vnuka.

murat, Bolgarija; 35 x 67 x 37 cm

Letnik 1961, živi v Novem mestu, dela kot avtoelektrikar. S kiparjenjem v kamnu se je pričel ljubiteljsko ukvarjati pred desetimi leti, sodeluje na skupinskih razstavah, zadnja štiri leta kot član društva Skulpte. Sodeluje tudi pri skupnih projektih društva.

MARJANA
VIDIC

Na preži

Ustvarjalna domišljija avtorice je v skladnem odnosu s kiparskimi vrednotami. Iz tega razmerja se rojevajo skulpture, ki jih ne „gledamo“ le z očmi, doživljamo jih tudi, morda še bolj doživeto, v njihovi taktilnosti, ki nam jo omogočajo živčni končiči v blazinicah naših prstov. Ustvarjalni postopek pri kiparstvu ni nikoli, tudi pri najmanjših podrobnostih ne, prepuščen naključju. Morda se zato zdi njeno ustvarjalno prizadevanje pragmatično, ker je pri delu zbrana in osredotočena in v slehernem trenutku ali stopnji ustvarjanja ve kaj hoče, česa je zmožna in kaj mora storiti, da se približa idealni uresničitvi svoje zamisli. Ker avtorica pojmuje nastajanje skulpture kot živ organizem, se navidezna pra-

gmatičnost umakne čustvenim izbruhom, ki jih nikoli vidno ne izraža, se pa zato poudarjeno nakazujejo v njenih stvaritvah.

Da je avtorica izjemna poznavalka kamna, je dokazala z izbiro pisanega šentruperskega apnenca, ki ga je izbrala za svojo skulpturo *Na preži*. Zdi se nam, da gledamo skozi stekleno površino akvarija in med vodnim rastlinjem vidimo pritajeno ščuko, ki čaka na svoj plen. Temni, poudarjeni obrisi, ki so po naravni poti vključeni v reliefni način izražanja motiva, dajejo skulpturi hidrodinamično napetost in napovedujejo trenutek, ko bo roparica bliskovito napadla.

apnenec, Šentrupert; marmor, Carrara; 38 x 37 x 16 cm

Letnik 1962, živi v Novem mestu, ekonomistka, zaposlena v banki. Ljubiteljsko ustvarja z različnimi materiali in tehnikami (s slikanjem na svilo, izdelovanjem nakita, voščilnic, v kaligrafiji), zadnjih devet let pa se posveča tudi kiparstvu v kamnu v okviru društva Skulpte.

Ihtus

MARJANA
VIDIC

apnenec, Dolenjska; marmor, Carrara; 42 x 33 x 11 cm

K vodi

RUDI
ŠKOF

apnenec, Dolenjska in Repen; kovina; 38 x 43 x 19 cm

OZDRAVLJENI IZVIR

SMILJAN
TROBIŠ

Nekoč je voda pritekla iz globočin zemlje, obledela v zraku,
kot izvir lepote je čistila in spreminjala kamne v diamante.
Postala je onesnažena kot onesnažen človekov duh,
težka, temna in kalna.

Potrebuje ozdravljenje in človekov duh ga potrebuje.
Da bi vzljubil in ozdravil rane, ki jih je zadal.
Da bi čist čistil in spreminjal kamne v diamante.
Umetnost zdravi duha.

Kipar iz kamna izvabi podobo,
odkrije njen pomen in sporočilo,
ki sta bila že od davnine zapisana v globočinah zemlje.
Ponižno se nagne nad kamen in pod njegovimi rokami
priteče duh vode, čiste, kot je bila nekoč.

Letnik 1956, književnik, diplomant Pedagoške akademije in član Društva slovenskih pisateljev. Znan je predvsem kot avtor številnih pesniških zbirk in dobitnik Trdinove nagrade. Je stalni spremljevalec aktivnosti društva Skulpte, kiparske stvaritve navdihujejo tudi njegov pesniški izraz.

SRCA SO NOVA RESNIČNOST

Voda izlizuje kamnom oblike,
brez načrta, brez namena,
zaupa v načrt, ki ga ima z njo narava
in se prepusti svojemu ustvarjanju
igrivo, veselo, lahkotno in svetlo.
Ko postane led, pokajo skale in hribi se valijo v doline.
Ko je dežek, omoči kamen in nahrani mahove na njem.
Opere ga prahu, da bo čist svetil v žarkih sonca.
Ko je rosa, ga daruje nebu,
da z njo vred izpuhti v novo resničnost.
In darovani kamen postane kip,
kot voda ga je srce umetnika oblikovalo
in ga darovalo drugim srcem.
Po njem priteče resnica: Srca so nova resničnost!

Izdalo

**Društvo likovnih ustvarjalcev
v kamnu **Skulpte****

Uredil

Andrej Hudoklin

Likovne ocene

Jožef Matijević

Pesmi

Smiljan Trobiš

Lektoriranje

Smiljan Trobiš

Fotografije

Marko Pršina

Oblikovanje

Marko Pršina

Tisk

Evrografis

Novo mesto,
november 2021

<https://skulpte-kamen.si/>

kontakt
Stane Jakopin
041 622 467

Ustvarjalci na kamnoseški delavnici v Zagradu leta 2019 (foto Skender Bajrovič).

Z leve stojijo: Lado Vidic, Stane Jakopin, Marjana Vidic, Jožica Škof, Andrej Hudoklin, Gabrijela Čepič, Ivo Ferkolj, Rudi Škof, Rado Čepič, Skender Bajrovič; v ospredju čepi kamnoseški mojster Franci Kocjan.

Razstavo so omogočili:

